

Nhật Trường Trần Thiện Thanh: Anh Vẫn Sống ...

Nguyễn Quang Duy

Lên năm tuổi tôi được thấy những cánh dù thả sát cạnh nhà, được nghe những tiếng súng tấn công vào mật khu cộng sản và được gia đình thu xếp để về Sài Gòn sinh sống.

Chiến tranh lại đến với Sài Gòn, những cộng quân chỉ hơn tôi ít tuổi lạc lõng trong cuộc tháo chạy hay nằm phơi xác trên đường phố trong trận Mậu Thân.

Rồi hình ảnh chiến tranh trên truyền hình trên báo chí, những cuộc pháo kích vào Sài Gòn, những vụ đặt bom khủng bố và những binh sĩ Việt Nam Cộng Hòa tử trận mỗi ngày một nhiều hơn. Không chọn lựa chiến tranh nhưng chiến tranh đã đến và mỗi ngày một trở nên khốc liệt hơn.

Sống trong khu lao động chúng tôi thường gắn bó với nhau, khi người lính trận trở về dù sống hay chết cũng là cơ hội để thế hệ chúng tôi gắn bó với nhau hơn. Về thăm nhà các anh kể cho chúng tôi nghe chuyện chiến trường rồi hát cho chúng tôi nghe những bài ca yêu thích. Nếu các anh về trong hòm gỗ trong chiếc poncho chúng tôi lại có những đêm không ngủ quay quần bên các anh ca hát như sửa soạn cho chính mình sẵn sàng dấn thân vào cuộc chiến.

Những đứa bạn tôi Mai, rồi Quân lấy khai sinh của người khác để đầu quân gia nhập quân đội. Sau 1975 tôi chưa thấy ai nhắc đến những thanh niên miền Nam như Mai như Quân đã tình nguyện gia nhập quân đội mặc dầu chưa đến tuổi thi hành quân dịch.

Vẫn biết đi vào cuộc chiến là đi vào cõi chết chúng tôi vẫn nóng lòng sửa soạn. Tại sao lại ước mơ và sửa soạn bước vào chiến tranh thay vì nghe lời người lớn du học: Tôi yêu được làm người lính. Khi còn nhỏ mỗi lần nghe ngao hát bài: *“Từ khi anh thôi học, và từ khi anh khoác áo treillis ...”* là mỗi lần được gia đình khuyến nhủ ráng học để giúp nước giúp nhà.

Tôi yêu đời lính nên cũng yêu nhạc lính và tôi yêu nhạc Nhật Trường Trần Thiện Thanh. Rừng lá thấp là bài tôi yêu thích nhất. Bài được viết tặng cho Đại Úy Vũ Mạnh Hùng tử trận trên cầu Thị Nghè trong trận chiến Mậu thân. Là một điều bản nhạc về một người thật đã hy sinh nhưng vẫn đi vào lòng người và vẫn lôi cuốn nhiều người *“lên đường vui chinh chiến dài lâu.”*

Trong CD Anh Không Chết Đâu Anh Nam Lộc và Việt Dzũng nêu lên một đặc thù của nhạc Trần Thiện Thanh là thường nhắc đến màu xanh. Trong bài Rừng Lá Thấp chưa đến 200 chữ đã có đến 5 chữ để diễn tả màu xanh: *“Rừng lá xanh xanh cây phủ đường đi ... Khi bùn lầy còn pha sắc áo xanh ... Rừng lá xanh xanh lối mòn chảy quanh...”* Màu xanh chính là màu hy vọng, màu của sự sống, màu của tương lai, chính những dòng nhạc xanh xanh của Trần Thiện Thanh đã giúp hàng hàng lớp lớp lên đường *“đánh giặc lâu bền cho non nước bình yên ...”*.

Rừng Lá Thấp không phải là bài duy nhất Vinh Danh Người Chiến Sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Trần Thiện Thanh còn viết bài Người ở lại Charlie để tạ từ Đại tá Nguyễn Đình Bảo tiểu đoàn trưởng tiểu đoàn 8 Dù đã anh dũng hy sinh trên đồi Charlie Tân Cảnh Komtum. *“Anh! Anh! Hỡi anh ở lại Charlie. Anh! Anh! Hỡi anh giã từ vũ khí... Anh! Anh! Nhớ anh trời làm cơn bão. Anh! Anh! Tiếc anh chiều rừng thay áo...”*

Trần Thiện Thanh, cùng người em trai Trần Thiện Thanh toàn sáng tác ca khúc Bắc Đẩu để vinh danh một bạn thân vừa nằm xuống *“Người bỗng trở thành vì sao Bắc Đẩu, ...”* *Thần chết không phải chỉ đến với người sống, thân xác anh vì Sao Bắc Đẩu ba lần bị đạn thù bắn nát. “Người tên Bắc Đẩu chết trận La Vang, liệm xác ba lần Ngọc Bích cũng tan...”* Bắc Đẩu Đại Úy Thiết Giáp Nguyễn Ngọc Bích là một bằng chứng tàn khốc của Chiến tranh.

Vở nhạc kịch Trên Đỉnh Mùa Đông và bản nhạc Anh không chết đâu Anh được sáng tác để ca ngợi tinh thần bất khuất của chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa Đại úy Pháo Binh Nhảy Dù Nguyễn Văn Đương. *“Anh không chết đâu anh, người anh hùng mũ đỏ tên Đương”* đã tự kết liễu đời mình khi tiền đồn bị cộng quân chiếm đóng. Từ Hạ Lào Anh trở về quê nhà và *“Anh vẫn sống thên thang trong lòng muôn người biết thương đời lính...”*

Khi cuộc chiến kết thúc, 30-4-1975, Thiếu tướng Phạm Văn Phú, Thiếu tướng Nguyễn Khoa Nam, Chuẩn tướng Lê Văn Hưng, Chuẩn tướng Lê Nguyên Vỹ, Chuẩn tướng Trần Văn Hai, Đại Tá Hồ Ngọc Cẩn và hàng ngàn chiến sĩ quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã tuần tiết để *“vẫn sống thên thang trong lòng muôn người biết thương đời lính...”* Họ đã trở thành những anh hùng vị quốc vong thân và sống mãi trong lòng dân tộc. Nếu bạn từ phương xa ghé thăm Melbourne, Victoria, xin ghé Đền Thờ Quốc Tổ thấp một nén nhang cầu nguyện cho vong linh của những người đã hy sinh để chúng ta được sống.

Tháng 9-2012 tới đây tại Úc Châu sẽ có một Lễ Hội Âm Nhạc: Nhật Trường Trần Thiện Thanh – Anh Không Chết Đâu Anh, với sự góp mặt của hầu hết Ca Nhạc Sĩ và MCs hàng đầu Trung Tâm Asia

Entertainment do VietStars Entertainment đứng ra tổ chức. Riêng tại Melbourne, Cộng Đồng Người Việt Tự Do tại Victoria đã đồng thuận phối hợp với VietStars Entertainment để tổ chức Lễ Hội Âm Nhạc này.

Tất cả tiền lời của hai ngày Lễ Hội Âm Nhạc ở Melbourne, Thứ Bảy, ngày 8 và Chủ Nhật, ngày 9 Tháng 9, 2012, sau khi trừ các chi phí tổ chức, sẽ được Ban Tổ Chức xung vào quỹ để trùng tu và bảo trì Đền Thờ Quốc Tổ để hậu sinh luôn có cơ hội phụng thờ Quốc Tổ, anh hùng liệt nữ dân tộc, và những người chiến sĩ đã bảo vệ miền Nam tự do.

Trần Thiện Thanh viết bài Biển mặn nói lên tâm sự chính mình và tâm sự của những người con yêu của đất nước một đất nước luôn bị đe dọa của Bắc Phương:

*“Cao ngất Trường Sơn, Ôm ấp tình thương nước ra sông nguồn, Tìm về biển Đông, Tình yêu thành sóng
Thái Bình Dương, Rồi từng đêm sương, Sóng vỗ về ru giấc quê hương, Nhưng quê hương chưa ngủ, Khi
bom đạn rơi, Còn nhục nhằn dưới ruộng trên nương.*

*Tôi thức từng đêm thơ ấu, Mà nghe muối pha trong lòng Mẹ là mẹ Trưng Dương, Gào than từ bãi trước
ghềnh sau, Tuổi trời qua mau, Gió biển mặn nuôi lớn khôn tôi, Nên năm hăm một tuổi, Tôi đi vào quân
đội mà lòng thì chưa hề yêu ai.*

*Tôi đến lại đi, Xa vắng đời tôi chiến chinh lâu dài, Miệt mài đời trai, Vượt truông dài che khuất biển xanh,
Đẹp tựa trong tranh, Gót bùn lầy cho lúa thêm xanh, Trong bao lần quân hành, Tôi qua vùng khô cạn,
Mồ hôi thành biển mặn trên môi.”*

Lời nhạc Trần Thiện Thanh luôn tràn đầy tính nhân bản kiên cường chiến đấu nhưng tuyệt đối không reo rắc hận thù. Vì thế nhạc của anh sống mãi trong lòng những người Việt thương yêu đất nước và luôn sẵn sàng “đánh giặc lâu bền cho non nước bình yên ...”.

Tôi viết bài này nhân sinh nhật lần thứ 70 của Nhật Trường Trần Thiện Thanh, 12-6-2012, để nhớ mãi Trần Thiện Thanh “**...Anh vẫn sống thênh thang trong lòng muôn người biết thương đời lính ...**”

Tôi viết bài này nhân **Ngày Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa 19-6** để nói lên lời tri ân các chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa những người “**... vẫn sống thênh thang trong lòng muôn người biết thương đời lính ...**”

Nguyễn Quang Duy

Melbourne, Úc Đại Lợi
17-6-2012